

JAN (1943)

Jaký jsi měl vztah k vojenské službě?

Vztah k vojenské službě jsem měl dobrý, bral jsem to sportovně. Byl jsem v přípravné důstojnické škole, kde velitelé byli poměrně inteligentní, nebyli to žádní „Černí baroni“ a ta vojna byla dobrá. Učili nás v pořádku, takže nás pořádně připravili na ten život a kolem nás nebyl žádný binec a celkem jsme byli slušně vychovaní.

Kde jsi sloužil a u jakého jsi byl útvaru?

Soužil jsem v Pardubicích, Frýdku Místku a v Chrudimi na letišti u Průzkumného, výsadkového, ženijního vojska. Znamená to, že jsem prodělal výsadkový kurz plnohodnotně jako ženista a v druhém roce jsem působil jako velitel čety u přípravky ženijního technického učiliště.

Jakou jsi měl hodnost?

Začínal jsem v hodnosti desátníka a jako „základák“ jsem byl povýšen do zboru praporčíků jako rotmistr.

Jaké cvičení jste podstupovali?

Podstupovali jsme všechna cvičení od střelb počínaje, přesunů na jiná cvičiště, pochodů na 30 kilometrů, položení minového pole, postavení pontonového mostu, všechna cvičení, která byla nezbytně nutná. U parašutistů to byli všechny seskoky, včetně lehčích seskoků a skákal jsem ze tří druhů letadel, z helikoptéry a z balónu.

Kolik zhruba jsi měl seskoků?

Musel jsem splnit podmínky vojenského výcviku, to bylo 5 seskoků plnohodnotně a jinak jsem skákal jako amatér parašutista a to jsem měl 166 seskoků.

Cvičil jsi na Spartakiádě?

Ano, cvičil jsem na Spartakiádě, bylo to strašně fajn.

Měl jsi nějaké větší průšvihy v průběhu vojenské služby?

Já jsem nebyl vojákem, který by průšvihy vyhledával, ani jsem nebyl podlézavým vojákem, byli to běžné průšvihy, běžného typu a nebyl jsem zavřený.